

[Tove Jørgensen]

spurgte om, hvorfor omstændighederne var ændret i forhold til den første udvisning. Jeg skal henvise til, at vi har fået to forskellige svar i retsudvalget. Den 26. maj fik Martinez at vide, at han ikke behøvede at ende i Mexico, men at han kunne stå af på vejen. Den 19. august blev han overvåget, efter hvad vi har fået oplyst, i Amsterdam, så han simpelt hen ikke kunne stå af, hvis han havde ønsket det. Han kom til Amsterdam med en militærflyver. Her er det, jeg stadig væk gerne vil have at vide: hvad havde ændret sig siden den 26. maj, siden man skulle følge ham helt til dørs, sådan at der stod nogle betjente på den mexikanske side af grænsen og kunne modtage ham?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Må jeg lige sige i anledning af hr. Hagen Hagensens bemærkninger, at jeg har hele tiden talt på den radikale gruppes vegne også.

Hr. Hagen Hagensen mente, at der skulle ligge noget odiøst i, at jeg har stemt for de rettelser, der er sket i loven om udlændinge i den tid, jeg har været i folketinget. Det er ikke odiøst, tværtimod. I 1970 fik vi indført, at udlændinge havde ret til, når der var gået 3 gange 24 timer efter at de var blevet anholdt, at kræve sig stillet for en domstol. I 1973 blev EF-direktivet gennemført, hvorefter man ikke uden videre kan udvises, bare fordi man er blevet straffet. Hvis ikke begge dele er forbedringer, så ved jeg ikke, hvad forbedringer er.

Derefter vil jeg gerne sige lidt til justitsministeren. Jeg er glad for, at ombudsmandens skrivelser i hvert fald vil tilgå udvalget. Jeg ville have været tilfreds, hvis der var blevet sagt, at de ville danne grundlag for udvalgets arbejde.

Jeg kan naturligvis ikke være enig med hr. Wilhjelm i, at der skulle være nogen som helst tvivl med hensyn til de faste retsprincipper. Det eksempel, som hr. Wilhjelm anførte, drejede sig om retspraksis, ikke om et retsprincip. Derfor mener jeg, at hans indvending er helt ved siden af.

Måtte jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, at det glæder mig, når han siger, han må tage afstand fra citatet – det citat, der gik ud på, at tvivlen kommer danskere til

gode, men ikke udlændinge. Den tvivl skal efter fremskridtspartiets udsagn ikke komme udlændinge til gode, og så vidt jeg forstod, så var der også tvivl hos hr. Hagen Hagensen om det. Det var en af hr. Ole Espersens meget nære partifæller, der citerede det for mig – jeg skal lade være at sige hvem. Men det glæder mig, at hr. Ole Espersen mener, at tvivlen også skal komme udlændingene til gode. Så skal vi bare have omsat det i praksis. Når hr. Ole Espersen siger, at det er kommet Martinez til gode, ved at vi nu har frafaldet sigtelsen mod ham, ja, så må jeg sige, at det er en ringe trøst for ham. Tvivlen skulle naturligvis være kommet ham til gode, derved at han ikke var blevet udvist, før han var blevet dømt ved en domstol. Det kunne man have gjort, men man havde ret til at lade være.

Måtte jeg sige, når hr. Ole Espersen siger: »Ja men vi kan jo indføre de retsprincipper«, at vist kan vi det, men det, vi ønsker at få fastslået, er, at vi skal have dem indført. Derfor må jeg fastholde mit ændringsforslag til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Vi skal nu se at komme til vejs ende; denne sag har vist taget mere tid, end jeg egentlig tror den ret beset er værd.

Blot til hr. Bernhard Baunsgaard: det skal ikke stå uimodsagt, at der er tvivl hos mig om, hvorvidt tvivl skal komme den anklagede til gode. Jeg udtrykte netop, at det ville den også være kommet under en retssag herhjemme efter vort gode gamle princip herom. Jeg sagde blot, at det er noget andet, vi drøfter her i dag, nemlig spørgsmålet om en udvisning, og den sag synes jeg faktisk har fået tilstrækkelig behandling nu.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er helt klar over, at den nuværende praksis, hvorefter man rutinemæssigt udviser enhver udlænding, der har afsonet en dom – den kan være nok så trivial – her i landet, det er, som loven ser ud i dag, ikke et retsprincip, men en retspraksis. Men grunden til, at vi ikke kan stemme for hr. Bernhard